

Oponentský posudek na bakalářskou práci
Autor práce: Václav Vlažný
Název práce: Historie Židů v Chrášťanech
Rok odevzdání: 2013

Formální stránka

Po formální stránce práce splňuje všechny požadavky.

Obsahová stránka

Práce kolegy Václava Vlažného se zabývá především historií židovské obce v Chrášťanech, konkrétně jedné či dvou rodin (Springerů a Tanzerů). Ve skutečnosti se však jeho pozornost soustřeďuje především na osudy jedné osoby během 2. světové války. Vzhledem k tomuto faktu je název práce poněkud zavádějící, neboť i když první dvě kapitoly („Dějiny Židů ve Vltavotýnském regionu“ a „Židé v Chrášťanech“) pojednávají o dějinách Židů v této oblasti obecně, je práce ve skutečnosti věnována událostem spojeným s dvěma rodinami během Druhé světové války, a proto by práce měla nést jiný, více odpovídající název. Skutečnost, že autor původně zamýšlel zpracovat téma jinak, na tom nic nemění – název by měl odpovídat tomu, co v práci je, nikoli tomu, o čem práce původně měla být. Práce se také vinou tohoto jeví jako roztržitá a nejednotná.

Autor staví především na pramenech, které našel v několika archivech, a pracuje také s několika ústními svědectvími. Jen částečně staví na sekundární literatuře. Bylo by možná lepší využít více sekundární literatury a zasadit události, jak se jeví z archivních pramenů, do širšího kontextu. Díky zpracování archivních materiálů se však přesto práce stává přínosnou i pro širší veřejnost, zvláště pro všechny, kteří se zabývají dějinami této oblasti během Druhé světové války.

Ve srovnání s kvalitou spočívající ve zpracování dosud nepublikovaných archivních pramenů zaostává kvalita projevu autora.

Práce obsahuje větší množství překlepů a gramatických chyb. Sem se řadí často nepřesná a chybějící interpunkce (extrémní příklad na str. 30, od. 3., věta začínající „Odpověď pana Tanzera“), chybné psaní velkých písmen (např. akronym Gestapo je psáno obvykle jako „gestapo“, ojedinele však i „Gestapo“, „Kolodějská matrika“ na str. 13, „Jidiš“ na str. 16), záměny i/y (str. 10. ř. 1-2: „V polovině 19. století byli tedy Koloděje nad Lužnicí...“, podobně na str. 8), záměna i/í (str. 11: „ale je ji odmítnuta“, podobně str. 12, „fakt, že pod ní spadalo 8 až 10 dalších menších vsí“) aj. (vazba „Koloděje bylo“ na str. 8 či 10, řadová číslovka „70. zlatých“ na místo základní tamtéž, a další). Vyjadřování autora je obvykle srozumitelné, až na několik míst, která čtenáře zarazí. Na str. 17 autor píše, že dotyčný „půjčil různým věřitelům téměř 22.000 Kč“, či na str. 23 píše, že „místní to chápali jako odměnu za to, že udal své sousedy gestapu a stal se jejich konfidentem“.

Skutečně vážným prohřeškem však zůstává autorův popularizační a místy i hovorový styl, který se projevuje více či méně na všech stranách jeho práce. Nejnázornější příklad může poskytnout strana 21, kde se nacházejí věty bez slovesa, nespisovné výrazy „pantáta“, „moc“ aj. či zvláštní osobní a zaujaté hodnocení faktů. K poslednímu se řadí autorovo vyjádření, že „židovské obyvatelstvo mělo samozřejmě nárok na menší dávky než ostatní“, tato „samozřejmost“, ač o ní žádný čtenář jistě nepochybuje, není v práci odůvodněna a působí

✓

přebytečným a citově zaujatým dojmem. Výpovědi autora postrádají jasné rozlišení faktů od fikce, které vzniká popularizačním stylem, případně nedoložením informací odkazem na prameny. Stále na str. 21, ve 3. odstavci se lze ptát, jaká „zprůsňující se nařízení“ má autor na mysli, odkud ví, že „pan Springer nadále chodil s ostatními pantáty na pivo do hostince u Zemanů a místní děti si hrály s židovskými [a to nebyly místní děti?] bez ohledu na to, co si dospělí myslí“ aj. Celkově volný styl autora smývá rozdíl mezi fakty čerpanými z pramenů a vlastním dokreslením koloritu, které má své místo v novinovém článku či v časopise, nikoli však v bakalářské práci.

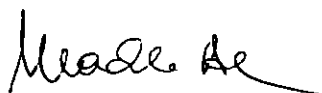
Na jistou ledabylost a nepozornost při zpracování práce ukazuje také skutečnost, že i krátký Abstrakt na str. 42 obsahuje překlepy (opakované slovo „Historie“ v názvu práce) a věcné chyby (v okamžiku odevzdání práce uvedená Katedra církevních dějin již 3 měsíce neexistovala, vedoucí práce je docent). Jazyk anglického abstraktu je velmi nesrozumitelný a obsahuje zásadní gramatické chyby.

Celkové hodnocení

Na jedné straně práce obsahuje zpracování důležitého a zajímavého materiálu ilustrujícího osudy především jednoho člověka za 2. světové války, na druhé straně je práce poznamenána četnými chybami ve vyjadřování a někde až příliš volnou a nepřesnou mluvou. Na některých místech toto vyjadřování ubírá práci na přesnosti a spolehlivosti a snižuje hodnotu, kterou by jinak mohla mít. Způsob zacházení s českým jazykem též neodpovídá standardu vysoké školy.

Z výše uvedených důvodů se domnívám, že práce, ač jinak po obsahové stránce kvalitní, nemůže být klasifikována lépe než „velmi dobře“.

České Budějovice, 13. května 2013

Adam Mackerle